

«Herr Professor Doktor...?»

– Virkeligheten er litt annerledes i Tyskland enn i Norge. Når vi skal tiltale professorene våre, gjelder det å ordlegge seg rett: Et utsagn begynner gjerne med «Herr Professor Doktor...», sier Agnethe Hogseth, medisinstudent i München.

Agnethe Hogseth (24) fra Spydeberg i Østfold er medisinstudent på fjerde året ved Technische Universität München. Hun angrer ikke et sekund på at hun valgte utenlandsstudier i den bayerske hovedstaden, og har akseptert at hennes plass som student er nederst i hierarkiet ved sykehuset.

– Mellom medisinstudentene og overlegen står assistentlegene og sykepleierne. Pasientene har stor respekt og kaller studentene herr og fru og doktor, men sykepleierne benytter enhver anledning til å trække oss på tærne, sier hun.

Tradisjonelt studium

Medisinstudiet ved Technische Universität München er tuftet på en tradisjonell studiemodell. Etter to års preklinikk avlegges examen physikum, før det bærer direkte ut i klinisk arbeid. Etter ett år med pasienter er det på tide å få unna den første statseksamenen, og to år senere følger den andre. Deretter er det duket for «praktisches Jahr», der legespirene virkelig får satt kunnskapene på prøve. Vel tilbake på skolebenken etter ett år i hælene på erfarne hvitkledde avlegges den tredje statseksamenen. Seks år er gått og turnustjenesten står for tur.

– Det stemmer at medisinstudiet i Tyskland er hardt i perioder. De vanskeligste årene er sannsynligvis de to første. Med seks eksamener per semester kreves det stor innsats for å komme seg gjennom pensum. Prøvene er gjerne vanskelige ettersom ett av målene med preklinikken er å plukke ut de som får gå videre til klinisk arbeid.

– 150 studenter lukes ut etter preklinikken, forklarer Hogseth som kom velberget gjennom nåløyet. I sitt femte studieår planlegger hun hvor hun skal tilbringe sitt «praktisches Jahr». En mulighet er å sette kursen for Norge det året tjenesten varer.

Godt norsk miljø

Miljøet blant de rundt 50 norske studentene i verdensbyen nord for Alpene er upåklagelig. Hogseth er leder av ANSA (Association of Norwegian Students Abroad) i München

– Studiet er hardt, men jeg har tid til å reise og München er et spennende utgangspunkt, sier Agnethe Hogseth. Foto H.C. Hansson Kristiansen

og sørger for å ta vel imot alle nye studenter fra hjemlandet.

– Vi møtes jevnlig til Stammtisch, organiserer kurs, feirer 17. mai og sankthans sammen, gir ut avis og driver hjemmeside, sier den engasjerte studenten. En viktig del av innsatsen i ANSA er også å følge opp personer som ønsker å komme til München for å studere. Hogseth får mange spørsmål om hvilke språkkrav som stilles, hvilke fag man må ha for å studere medisin i Tyskland og hvordan det er å leve og bo i München.

– Jeg anbefaler dem absolutt å komme hit. Det er fint å bo i München, selv om prisenivået her er ganske høyt i tysk målestokk. For en hybelleilighet må man regne med å betale nesten 500 euro, ca. 3 500 kroner.

Norsk medisinstudentforening (Nmf) og ANSA har et godt samarbeid i München. I november er det duket for fagseminar som arrangeres av de to studentorganisasjonene. Samtidig som det faglige settes i sentrum, gir seminarne anledning til å knytte bekjentskaper over bygrensene.

Lærerikt

En aktuell problemstilling i Tyskland er om studentenes kliniske ferdigheter er gode nok når de slippes løs i avdelingene.

– Enkelte ganger kan gruppene i den kliniske undervisningen bli vel store, slik at vi ikke får prøvd oss på alt vi egentlig burde. Det praktiske året og turnustjenesten er ment å skulle kompensere for dette, sier Hogseth, som legger til at pasienttilfanget er godt.

Til sykehuset Klinikum Rechts der Isar kommer pasienter fra hele Bayern, en delstat med nesten tre ganger så mange innbyggere som hele Norge. Klinikken har drøyt 1 200 senger og er på størrelse med Ullevål universitetssykehus. Sykehuset ble kjent over hele verden i oktober da utenlandske pasienter ble sendt dit etter gisseldramaet i Moskva.

Tysk og norsk lisens

Agnethe Hogseth synes tiden har rast av gårde siden hun tok fatt på medisinstudiet i 1998. At studiet nærmer seg slutten og at hun om to år skal i turnustjeneste, har hun nesten ikke hatt tid til å tenke på.

– Jeg ønsker meg både tysk og norsk lisens, så jeg vil forsøke å få turnusplass i Norge, sier hun.

Hogseth har ikke engasjert seg i turnusdebatten, men hun mener at alle norske statsborgere bør stå likt i trekningen. – I Leipzig er det mange norske studenter som er kommet inn gjennom Samordna opptak, men nordmenn som studerer medisin i München har skaffet seg studieplass selv. Jeg vil betrakte det som urettferdig dersom for eksempel Leipzig-studentene skal komme før oss i turnustrekningen bare fordi de er tatt opp gjennom Samordna opptak, slår hun fast.

– Hans Chr. Hansson Kristiansen, medisinstudent, Universitetet i Oslo

